

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۰۳

خوشحال آصفي

جرأنت سخن حق، قربانی موقف

برترین جهاد گفتن سخن حق است، خواه در مقابل رییس باشد، خواه وزیر، خواه والی یا هر کسی دیگری. صاحب نظران بر این باورند که سخن حق را باید گفت و با سخن خود؛ حق را برملا باید ساخت. اما متأسفانه در جامعه ما؛ یک فرد تا زمانی لب به سخن و انتقاد در مورد اداره یی که آنجا کار میکند نمی گشاید که از ناز و تنعم، صلاحیت، کش و فش و امتیازات داخلی و خارجی و پاسپورت سیاسی برخوردار است. در جامعه ما یک اداره؛ چپ خصوصی، چپ دولتی تا زمانی بهشت روی زمین است و هیچ مشکلی ندارد که ما در آن صاحب منصب، مقام، منزلت و معاش سوپر سکیل و دالری هنگفت استیم. این جرائت و شهادت تا وقتی که دولت یا یک نهاد غیر دولتی برای ما امکانات، صلاحیت و پول میدهد و به خواستهای ما پاسخ مثبت؛ در وجود ما مرده میباشد، اما وقتی از کار برکنار شدیم، استعفا دادیم یا به کدام جناح و نهاد دیگری پیوستیم و لقمه چرب تری گیرمان آمد، آسمان به زمین خورده؛ به یکبارگی به زعم اینان همان فرشته های دیروزی بدکاره ترین و بیکاره ترین افراد جامعه میشوند. اینها با چنین کنشهایی سبب خلق واکنش شده، میخواهند آب را گل آلود کرده ماهی بگیرند و یا میخواهند آفتاب را با دو انگشت پنهان کنند. شاید مردم را آنقدر ساده فکر کرده باشند که اگر بگویند شیر سیاه است؛ مردم قبول کنند، ولی خوشبختانه سطح آگاهی و شعور مردم بالا رفته و همیشه توپ در میدان افراد فرصت طلب نمیشود. اگر میخواهیم با زورگویی یا بی عدالتی مبارزه کنیم باید جرائت و شهادت داشته باشیم هنگام تصدی یک پست و برحالی در یک اداره سخن حق بگوئیم، حق خود را بخواهیم، نقد کنیم و ابراز نظر؛ زیرا تمام قوانین نافذ کشور به ما اجازه اعتراض و نقد و نظر را داده، اما با شیوه های مدنی، اخلاقی و اصولی. این چی معنایی میتواند داشته باشد که دست ما به تاک نمیرسد و بگوئیم که انگور ترش است؟ وقتی در یک اداره چه دولتی یا غیر دولتی مامور هستی؛ باید بدون رعشه بر اندام سخن حق بگوئید و از حق خود دفاع کنید و هیچ هراسی هم به خود را ندهید. زیرا هیچ محدودیتی برای بیان فکر و نظر تان وجود ندارد، ولی اگر از یک نهاد به هر نحوی که باشد منفک میشوید یا استعفا میدهید، اخلاقاً و وجداناً درست و بجا نخواهد بود که راست و دروغ را یکجا بافته به خورد مردم دهید.

قرآن کریم میفرماید که «سخن حق و استوار بگوئید.» آزادی بیان در قانون اساسی هم تسجیل شده، اما بیابید این جرائت اخلاقی را داشته باشیم که "جنگ شدیدی سر شدیدی" باشد؛ نه زمانی که شما از یک مقام یا اداره کنار رفته اید و یا کنار زده شده اید. اگر اینگونه نکردید؛ انگشت انتقاد به طرف شما هم بلند میشود، که : خوب؛ تا زمانی که صاحب امتیازات وافر و آرگاه بارگاه و موقف بودی؛ خاموشی آنوقت بدین معنا بوده که تو هم شریک همه ناکارگی ها و کند کاری ها بودی و بخشی از مشکل. از شما سوال خواهد شد؛ در مدت زمان کارت با فلان اداره دولتی یا خصوصی چرا همه چیز و همه مشکلات را نظاره میکردی و لب به سخن باز نمی کردی؟... پس به استناد همان ضرب المثل پشتو «ستا په اوړو کې هم شکه ده.»

پیشنهاد میکنیم که این عزیزان سخن حق را به موقع بیان کنند؛ نه برای مغشوش کردن اذهان و مخدوش نمودن احساس مردم، زیرا اینان با بیان حرفهای ناسجیده شان صدها انسان پاک و متعهد به وطن را زیر سوال برده سبب هتک حرمت شان میشوند.

با حرمت

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ